

γλιτσός επίθ. ένιαχ. γλιτζός Μ. Στεφανίδ., Λαογρ. 9 (1926), 448 γριτσός Πόντ. (Άμισ. Σινώπ.) γριτζόν Πόντ. (Χαλδ.) γριτζό Πόντ. (Σινώπ.) γριτσό Πόντ. (Σινώπ.) γρίντζος Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) γριτόν Πόντ. (Άμισ.) γλίτσους Ήπ. (Κουκούλ.) γκλίτσους Ήπ. (Ζαγόρ.)

Έκ του ούς. γλίτσα, εις τὸ ὅπ. καὶ γλίτζα, γρίντσα, γρίτζα.

1) Ρυπαρός, ἀκάθαρτος Πόντ. (Άμισ. Σινώπ. Χαλδ.): *Τὰ ροῦχα σου γριτσά εἶναι* Άμισ. *Ρίχ' το τὸ κοντόδι σου 'ς τὰ γριτσά* (κοντόδι = κοντὸ παλτό) Σινώπ.

Ή λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γλίτσος* Θάσ. Λέσβ. (Μυτιλήν.) Λήμν. 2) Γλοιώδης, μαλακὸς Ήπ. (Κουκούλ.): *Αὐτὸ τὸ τυρὶ γίβ'κι ντίπ γλίτσους* β) *Ἐπὶ ἄρτου, ὁ ἀτελὼς ἐψημένος καὶ διὰ τοῦτο γλοιώδης* Ήπ. (Ζαγόρ.): *Τοῦ φουμι εἶνι γκλίτσους, δὲ μπορῶ νὰ τοῦ φάω.* 3) *Ἐπὶ παιδίου, τὸ χοιραδικὸν καὶ ἀδύνατον Πόντ. (Χαλδ.): "Αμὸν γρίντζος εἶν'.* β) *Ὁ ἡλίθιος Πόντ. (Κερασ.): "Αμὸν γρίντζος τερεῖ.* 4) *Ὡς οὖς, πέτρωμα εὐθρυπτον, ὅπερ ἀναμειγνύμενον μεθ' ὕδατος παρέχει πηλὸν λιπώδη* Μ. Στεφανίδ., Λαογρ. 9 (1926), 448.

γλιτσούνης επίθ. ένιαχ. γλιτζούνης Νάξ. (Άπύρανθ.) Οὐδ. γλιτζούνι Ήπ. γλιτζούν' Ήπ.

Έκ του επίθ. γλίτσης.

1) *Ἀδύνατος, ἰσχνὸς Νάξ. (Άπύρανθ.) κ.ά.: Εἶδα τσ' ἐζήλεφεν ὁ καμένος τσῆ γλιτζούνας εὐτηνῆς κ' ἐδιήγ' ἡπηρε δῆνε;* *Δὲν ἀξανοίεις, καμένε γλιτζούνη, νὰ φᾶς τίς τὰ πάφ'ς ἀπάνω σου, μόνου μοῦ θές καὶ λοῦσα;* Πβ. γλίτσης 3. 2) *Τελείως γυμνὸς Ήπ.: Γυμνὸς γλιτσούν'.* Συνών. *μ π λ έ τ σ ι, τ σ ι τ σ ι δ ι, τ σ ι τ σ ι δ ο ς, τ σ ι τ σ ι π λ ο ς.*

Ή λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γλιτζούνης* Νάξ. (Άπύρανθ.)

γλιτσούρα ἡ, Εὐβ. (Ψαχν.) γλισούρα Άνδρ. (Κόρθ. κ.ά.) Θήρ. γριτζούρα Πόντ. (Ίνέπ.) γριτζούρι τό Πόντ. (Ίνέπ.)

Έκ του ούς. γλίτσα καὶ τῆς παργωγ. κατὰλ. -ο ὅ ρ α.

1) *Ἡ γλοιώδης κατάστασις τοῦ ἐδάφους ἔνεκα μεγάλης βροχοπτώσεως* Άνδρ. (Κόρθ. κ.ά.) Εὐβ. (Ψαχν.) Θήρ.: *Πῶς θὰ κατεβῶ τίς γλισούρες;* Θήρ. 2) *Ὁ καθ' ὑπερβολὴν ρυπαρὸς, λερωμένος Πόντ. (Ίνέπ.): Τὸ μωρὸ γριτζούρι 'νότουν.*

Ή λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γλισούρα* Άνδρ.

γλιτσόχορτο τό, Φολέγ.

Έκ του επίθ. γλίτσος καὶ του ούς. χόρτο.

1) *Εἶδος ποώδους φυτοῦ με γλοιώδη φύλλα καὶ στέλεχος.* 2) *Εἶδος λειχῆνος θαλασσίης ὀλισθηρᾶς.*

γλιτσόχωμα τό, Κίμωλ. Πελοπν. (Ξηροκ.) γλισόχωμα Άνδρ. Σίκιν. Σῦρ. (Έρμούπ.) λισόχωμα Σῦρ. (Έρμούπ.)

Έκ των ούς. γλίτσα καὶ χῶμα.

1) *Γῆ ἀργιλλώδης ὀλισθηρὰ Πελοπν. (Ξηροκ.): "Ητανε γλιτσόχωμα κ' ἔπесе καὶ 'τσακίστη* Ξηροκ. 2) *Χῶμα ἀργιλλῶδες ὑπόλευκον, με τὸ ὁποῖον ἐπιχρῶν τὸν ἄμβουκα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀποστάξεως* Άνδρ. Σῦρ. (Έρμούπ. κ.ά.) β) *Χῶμα ἀργιλλῶδες διὰ τὴν ἐπίστρωσιν τοῦ δώματος* Κίμωλ. Σίκιν.: *Ἀποπάνω βάζουν γλιτσόχωμα* Κίμωλ.

γλίτσωμα τό, ένιαχ. γρίντζωμα Πόντ. (Ίνέπ.) γρίντζωμαν Πόντ. (Ίνέπ.)

Έκ του ρ. γλίτσώρω, εις τὸ ὅπ. καὶ γρίντζώρω.

Ή ρύπανσις, τὸ λέρωμα.

γλιτσώνω ένιαχ. γλιτζώνω Κορ., Άνέκδ. λεξιλ. σημ., 17 — Λεξ. Βάινγ. γριτσώνω Πόντ. (Άμισ. Σινώπ.) γριτζώνω Πόντ. (Άμισ. Σάντ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ.) γριτζώνω Πόντ. (Χαλδ.) γριτζώνω Πόντ. (Όφ.) Μέσ. γριτζοῦμαι Πόντ. (Άμισ.) γριτζοῦμαι Πόντ. (Ίνέπ.)

Έκ του ούς. γλίτσα, εις τὸ ὅπ. καὶ γλίτζα καὶ γρίντσα, καὶ τῆς παργωγ. κατὰλ. -ώρω. Ὁ τύπ. γρίντζώρω καὶ εις Σομ.

1) Μετβ., ρυπαίνω, καθιστῶ τι ἀκάθαρτον Πόντ. (Άμισ. Ίνέπ. Σινώπ.) — Κορ., Άνέκδ. Λεξ. σημ., ἐνθ' ἄν.—Λεξ. Βάινγ.: *Φόρει φόρει, γρίντσωσές το* Σινώπ. 2) *Ἀμτβ., καθίσταμαι ρυπαρὸς ἀκάθαρτος Πόντ. (Άμισ. Όφ.): Τὰ ροῦχα σου γριτζώσανε* Όφ. 3) *Καθίσταμαι λιπώδης, γλοιώδης, ἐπὶ τοῦ σώματος Πόντ. (Άμισ.) Ἡ σημ. καὶ εις Σομ. Συνών. γ λ ι τ σ ι ᾶ ῥ ω.* 4) *Εἰρων., καθίσταμαι σκελετωδῆς, ἀπισχνούμαι εις ὑπερβολὴν Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)*

γλιχή ἡ, ένιαχ. γλουχή Λέσβ. (Άγιάσ. κ.ά.) Λήμν.

Έκ του ρ. γλίχομαι. Κατὰ Γ. Χατζιδ., Einleit., 87 ὁ τύπ. γλουχῆ ἐκ του ἄρχ. οὖς. γλοχῆ.

Ἐπιθυμία, ἔφρεσις, πόθος ἐνθ' ἄν.: *Μάσσει τὰ μ' στάτσα d' π' τοῦ θ' μὸ d' τσι π' d' γλουχή d'* Άγιάσ.

γλίχομαι ένιαχ. γλέχουμι Λέσβ. (Πάμφιλ. κ.ά.) γλέχουμι Λήμν. λέχομαι ἄγν. τόπ.

Τὸ ἄρχ. ρ. γλίχομαι.

Ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι, ἐνθ' ἄν.: *Γλέχ'δουν τ'να, σὰ δου 'dan ἔνα γουπιλούδ'* (τὴν ἐπιθυμοῦσε, ἐπειδὴ ἦταν ἕνα κοπελούδι) Λέσβ.

γλόγκι τό, ένιαχ. ἀγλόγι Άντιπαξ. Παξ. ἀβλόγι Άντιπαξ. Παξ.

Έκ του ούς. γλογκιά ὑποχωρητ.

Ὁ καρπὸς τῆς γλογκιάς, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γλογκιά ἡ, Ήπ. (Βαβούρ. Ζαγόρ. Κοκκιν. κ.ά.) Παξ. Στερελλ. (Εὐρυταν.) γλογιά Ήπ. (Λούκοβ.) Κέρκ. γλοντιὰ Ήπ. (Δέλβ. Δρόβιαν. κ.ά.) ἀγλογκιά Ήπ. (Ζαγόρ.) Παξ. ἀγλογιά Έρεικ. Μαθράκ. Ὁθων. γλουγκιά Ήπ. (Ζαγόρ. κ.ά.)—Λεξ. Βλαστ. 471 γκλουγκιά Μακεδ. (Μεσορ.) γλοντζιά Στερελλ. (Άράχ.) ἀγκλογκιά Άντιπαξ. Παξ. βλογιά Ήπ. (Ίωάνν.) ἀβλογκιά Άντιπαξ. Παξ. ἀγρουγκιά ἄγν. τόπ.

Έκ του Σλαβ. *g l o g k* = εἶδος κραταίγου. Πβ. G. Meyer, Neugr. Stud., 2, 23. E. Bermeker, Slav. Ertym. Wört., 306. Ή λ. παλαιότερον κατεχωρήθη ὑπὸ τὸ λῆμμα *ἀ β λ ο γ κ ε* ἂ θεωρηθεῖσα κακῶς ἀγνώστου ἐτύμου.

1) *Τὸ φυτὸν Κράταιγος ἡ ὀξυάκανθος (Crataegus oxyacantha) τῆς οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (Rosaceae)* Άντιπαξ. Ήπ. (Δέλβ. Δρόβιαν. Ζαγόρ. Ίωάνν. Κοκκιν.) Παξ. Στερελλ. (Άράχ. Εὐρυταν.): *Θὰ πάνου νὰ κόψου καναδιγὸ γλουγκιές γιὰ φράγματα* Κουκούλ. *Ἐκουφα τ'ς γλουγκιές ἀπὸν τ' ἄμπελ'* Ζαγόρ. *Πάτ'σα μιὰ γλουγκιά κι μ' πρήσ'κι τοῦ πονδάρ'* αὐτόθ. *Μοῦ μπῆκι μιὰ γλουγκιά 'ς τοῦ πονδάρ'* Ήπ. *Ἐν' ἀγκάθ'* ἀπὸν γλουγκιά αὐτόθ. Συνών. γ κ α β τ ζ ι ᾶ, γ λ ὁ γ κ ο ς,

κοκκινόμεσπιλιά, μερμελιτσιά, μου-
μουτζελιά. 2) Τὸ φυτόν Κράταιγος ἢ μονόγυνος (Cra-
taegus monogyna) τῆς οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (Rosaceae)
Ἀντίπαζ. Ἑρεικ. Ἦπ. (Βαβούρ. Λούκοβ. κ.ά.) Κέρκ. (Κάβ.
Καρουσ.Κασσιόπ. Σιν. Σπαρτερ. κ.ά.) Μκθράκ. Ὁθων.
Παζ. Συνών. μουρτζελιά.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γλογκιδές Ἦπ. (Φιλιᾶτ.)

3) Τὸ φυτόν Προύμνη ἢ ἀκανθώδης (Prunus spino-
sa) τῆς οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (Rosaceae) Μακεδ. (Με-
σορ.) Συνών. μαμουσιλιά, τσαπουρτζιά. 4) Τὸ
δένδρον Μεσπιλέα ἢ γερμανική (Mespilus germanica) τῆς
οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (Rosaceae) Λεξ. Βλαστ. 471. 5) Ἡ
ἀκανθα τῶν κραταίγων καὶ τῆς βάρου Ἦπ. (Ζαγόρ. κ.ά.)

γλογκίδι τό, Ἦπ. Μακεδ. (Καστορ.) — Δ. Δημάδ., Δα-
σικ. βλαστ. Ἑλλάδ., 129 Χελδρ. — Μηλιερ., Δημ. ὀνόμ.
φυτ., 34.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ λ ο γ κ ι ᾶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί δι.
Τὸ δασικὸν δένδρον γ λ ο γ κ ι ᾶ 2, τὸ ὅπ. βλ. ἐνθ' ἄν.

γλόγκινο τό, ἐνιαχ. γκλόγκ'νου Μακεδ. (Κίτρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ λ ο γ κ ι ᾶ, εἰς τὸ ὅπ. καὶ γ κ λ ο γ κ ι ᾶ,
καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ν ο ς κατ' οὐδ. γένος.

Ὁ καρπὸς τῆς κραταίγου τῆς μονογύνου, τῆς γ λ ο γ-
κ ι ᾶ ς, ἐνθ' ἄν.: Πήγνυα νὰ μάσου γκλόγκ'να Κίτρ.

γλόγκος ὁ, ἐνιαχ. γλόγος Εὐβ. (Ξηροχώρ.) — Π. Γενναδ.,
Λεξικ. Φυτολογ., 552. Βλαστ. 471 βλόγκους Θεσσ. (Καρυά
Κρυόβρ. Σουκαμν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *glogk* = εἶδος κραταίγου.

1) Γ λ ο γ κ ι ᾶ 1, τὸ ὅπ. βλ., Εὐβ. (Ξηροχώρ.) — Π. Γεν-
ναδ. Λεξ. Φυτολογ., ἐνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. γ λ ο γ κ ι ᾶ
1. 2) Γ λ ο γ κ ι ᾶ 4, τὸ ὅπ. βλ., εἰς Λεξ. Βλαστ., ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βλόγκους Θεσσ.
(Σουκαμν.)

γλογκοτοπιᾶ ἡ, ἐνιαχ. γλουτζουτουπιᾶ Στερελλ.
(Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ λ ο γ κ ὀ τ ο π ο ς καὶ τῆς παραγωγ. κα-
ταλ. -ι ᾶ.

Τόπος δασώδης με γ λ ο γ κ ι ᾶ ς.

γλογκότοπος ὁ, ἐνιαχ.

Ἐκ τῶν οὗς. γ λ ὀ γ κ ο ς καὶ τ ὀ π ο ς.

Γ λ ο γ κ ο τ ο π ι ᾶ, τὸ ὅπ. βλ.

γλαᾶ ἡ, Ἰκαρ. (Εὐδηλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ ο ι ὀ ς.

Τόπος ὀλισθηρὸς. Συνών. γ λ ο ι α σ τ ῆ ρ α, γ λ ο ι α-
σ τ ῆ ρ ι, γ λ ο ι α σ τ ο ῦ ρ α, γ λ ο ι α σ τ ρ α 1.

γλαᾶζω Κύπρ. γλοιᾶζω Ἦπ. ἐγλοιᾶζω Πόντ. (Ἀμισ.
Ἰμερ. Κερκασ. Κοτύωρ. Λιβερ. Ὁφ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.) γλαᾶζω Πόντ. (Ἀμισ. Κερκασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ.
Σινώπ. Τραπ. κ.ά.) ἐγλαᾶζω Πόντ. (Ἰμερ. Κερκασ. Κο-
τύωρ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) γλοιᾶσω Κύπρ.
χλοιᾶζω Κύπρ. — Δ. Λιπέρτ., Τζιωπρ. Τραούδ., 3, 100
καὶ 150 χλαᾶ Πόντ. (Ἰνέπ.) χλοιᾶ Κύπρ. Παρατ. ἐγλαᾶζενα
Πόντ. (Κερκασ.) ἐγλαᾶζ'να Πόντ. (Κοτύωρ.) ἐχλῶν Κύπρ.

Τὸ Ἑλληνιστ. γ λ ο ι ᾶ ζ ε ι ν. Ὁ τύπ. ἐ γ λ ο ι ᾶ ζ ω
διὰ τὸν ἄορ. ἐ γ λ ο ι α ξ α.

1) Μετβ. καὶ ἄμτβ., καθιστῶ τι γλοιᾶδες, καθίσταμαι
γλοιᾶδης Ἦπ. Πόντ. (Κερκασ.): Τὰ σκεύη ἐγλοιᾶζουν Κερκασ.
Τ' ὀφάρια ἐγλοιᾶζαν αὐτόθ. 2) Ὀλισθαίνω, γ λ ι σ τ ρ ῶ
Κύπρ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰμερ. Κερκασ. Κοτύωρ. Λιβερ. Οἶν. Ὁφ.
Σάντ. Σινώπ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Ἐκαμε λ-λία νε-
ροῦδκια τῶ ἐβράδην ὁ τόπος τῶαὶ γλοιᾶζει Κύπρ. Ἐ-
γλοιᾶσεν τῶ ἐγίνηκεν οὐλος βάρβαρα αὐτόθ. Χλοιᾶζουν 'ς
ροϊὰν τ' ἀδέλιν (=γλιστροῦν σὰν χέλι) αὐτόθ. Ἐγλοιᾶξα κ'
ἐνέμπεσα Οἶν. Ἐγλοιᾶξεν κ' ἐρροῦξεν (ἐγλίστρησε κ' ἔπεσε)
Κερκασ. Ἐπάγωσεν τὸ χόν' καὶ τὰ τθαρούχ' μ' ἐγλαᾶζ'νε
Σταυρ. Ἡ γλῶσσα τ' ἐγλαᾶζ' Ἰμερ. Καλὰ τέρ' μ' ἐγλαᾶξ
(πρόσεξε μὴ γλιστρήσης) Κερκασ. || Φρ. Ἀσ' σὰ χέρε' τ'
δᾶβολος ἐγλαᾶζ' (ἐπὶ λίαν ἐπιδεξίου τεχνίτου) Σταυρ. Ἡ
σημ. καὶ εἰς Δουκ. β) Μεταφ., ἐκφεύγω, διαφεύγω Κύπρ.:
Χαρκεῖσαι ποὺ ἐν νὰ γλοιᾶσης ποὺ τὰ δέρεκα μου; (πι-
στεύεις ὅτι θὰ διαφύγῃς ἀπὸ τὰ χέρεά μου;) || Παροιμ.
Ὅπου τρέχει, καὶ γλοιᾶζει Πόντ. Συνών. παροιμ. Ὁ π ο ι ο ς
β ῖ ᾶ ζ ε τ α ι, σ κ ο ν τ ᾶ φ τ ε ι. γ) Ἐκτρέπομαι ἠθικῶς
Κύπρ.: Ποίημ.

Πολλοὶ ἀθ-θροῦποι δκιμαλοῦν με μὴν ξιτσιπ-πωσύ-
νην,

πὼς οἱ γυναῖτες 'ς τὴν τιμὴν χλοιᾶζουν τῶαὶ κουτσου-
φλοῦσι

Δ. Λιπέρτ., Τζιωπρ. Τραούδ., 3, 100. 3) Αἰσθάνομαι ἀηδῖαν,
ναυτίαν Πόντ.: Ἡ καρδιά μ' ἐγλοιᾶξεν.

γλαᾶκα ἐνιαχ. γλαᾶκα Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ ο ι ὀ ς.

Λέξις ἑλλειπτική ἀναρθρος, ἐπὶ τῆς σημασίας: λεῖος,
στιλπνός: Γίνεται-εὐτάζω γλαᾶκα. Ἐπλυσά τὸμ πρόσωπό
μ' κ' ἐποίη' ᾶ γλαᾶκα.

γλαᾶνι τό, ἐνιαχ. γλοιᾶνιν Κύπρ. γλοιᾶν' Μακεδ. (Κο-
λινδρ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ ο ι ὀ ς.

1) Τόπος ὀλισθηρὸς Κύπρ.: Ἐν-νὰ γινῇ ἕνα γλοιᾶνιν τξ'
'ἐν-νὰ παρπατῇ τξ' ἐν-νὰ γλοιᾶζῃ (ἐκ παραμυθ.) 2) Λα-
σπώδης, κολλώδης Μακεδ. (Κολινδρ. κ.ά.) 3) Ἐπὶ ἄρτου,
ὁ μὴ καλῶς ὀπτηθεῖς, ὁ ὠ μ ὀ ς Μακεδ. (Κολινδρ.)

γλαντῖνος ὁ, ἐνιαχ. γλᾶντῖνος Πόντ. (Κερκασ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ὁ ἰχθύς Βλέννιος ἢ φολῖς (Blennius pholis) τῆς οἰκογ.
τῶν Βλεννιδῶν (Blenniidae). Συνών. ᾶ γ λ ε ν ο ῦ ς α, γ α-
δ ο υ ρ ῆ λ α, γ λ ᾶ ν ο ς 3, γ λ ῖ ν ο ς 1, 2, γ λ ι ν ο ῦ,
γ λ ι ν ο ῦ δ α, γ λ ι ν ο ῦ ς α, γ λ ι σ τ ρ ῖ ν ο ς, γ λ ῖ-
τ ς α 12, γ λ ῖ τ ς α ρ ο ς, γ λ ῖ τ ς η ς 4, γ λ ι τ ς ο κ ω-
β ῖ ὀ ς, λ α β ῆ ρ α, μ ε λ ι χ ᾶ ν ν α, μ υ ξ ο ῦ, σ α λ ῖ α-
κ ο ῦ δ α, σ α λ ῖ ᾶ ρ α.

γλαᾶρης ἐπίθ. ἐνιαχ. Οὐδ. γλοιᾶρικον Στερελλ. (Με-
σολόγγ.) γλαᾶρ'κον Πόντ. (Κοτύωρ.) γλαᾶριν Πόντ. (Κερκασ.)
γλαᾶρ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ ο ι ὀ ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶ ρ η ς.
Βλ. Α. Παπαδόπ., Ἀρχ. Πόντ. 16 (1950), 6 καὶ Ἀθηνᾶ
37 (1925), 172.

1) Ὁ γλοιᾶδης, ἰξώδης Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ.) β) Ὁ
σεσηπὼς Πόντ. (Κοτύωρ.): Γλαᾶρ'κον ἀπίδ'. 2) Ὡς οὗς,
ὁ μετρίου μεγέθους ἰχθύς Δικέντραρχος ὁ λάβραξ (Dicen-

